

U s n e s e n í

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a Mgr. Ondřeje Mráky v právní věci žalobce **J. V.**, zastoupeného JUDr. Tomášem Nahodilem, advokátem se sídlem v Praze 4, Pšenčíkova 677/18, proti žalovanému **rektoru Univerzity Palackého v Olomouci**, se sídlem v Olomouci, Křížkovského 8, o přezkoumání oznámení žalovaného ze dne 22.10.2010 č.j. 2183/2010-R, ve věci prodloužení lhůty ke složení státních závěrečných zkoušek a stanovení nového termínu k odevzdání a obhajobě diplomové práce,

t a k t o :

- I. Žaloba **se o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání oznámení žalovaného ze dne 22.10.2010 č.j. 2183/2010-R, jímž bylo žalobci sděleno, že jeho žádost o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 26.8.2010 č.j. 1842/2010-R, kterou nebylo vyhověno žádosti žalobce o prodloužení lhůty určené ke složení státních závěrečných zkoušek a stanovení nového termínu k odevzdání a obhajobě diplomové práce, není přípustná.

Podle ust. § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.) soudy ve správním soudnictví rozhodují mimo jiné o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávního celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou, nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen „správní orgán“).

Podle ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popř. vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.

S ohledem na použitou legislativní zkratku lze podle názoru krajského soudu dovodit, že za rozhodnutí ve smyslu citovaného ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. lze považovat pouze takové úkony správního úkonu, jimiž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva a povinnosti. Podle ust. § 70 písm. a) s.ř.s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny ty úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími. Rozhodující je přitom obsah úkonu správního orgánu. Ze soudního přezkoumání jsou tak vyloučeny úkony správního orgánu, které jsou rozhodnutími pouze z formálního hlediska, avšak nejsou rozhodnutími ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. Krajský soud dospěl k závěru, že takovým rozhodnutím je rovněž napadené oznámení.

V posuzované věci žalovaný rozhodnutím ze dne 26.8.2010 č.j. 1842/2010-R rozhodoval o žádosti žalobce o udělení výjimky z postupu dle studijního a zkušebního řádu Univerzity Palackého v Olomouci (dále jen SZŘ UPO), jak jej k tomu zmocňuje čl.41 tohoto vnitřního předpisu. Napadeným oznámením ze dne 22.10.2010 č.j. 2183/2010-R žalovaný nepřipustil přezkoumání svého prvostupňového rozhodnutí.

Rozhodnutí o udělení výjimky ve smyslu článku 41 SZŘ UPO není podle názoru krajského soudu rozhodnutím, které by bylo vydáno v oblasti veřejné správy ve smyslu ust. § 4 odst. 1 písm. a) a § 65 odst. 1 s.ř.s., protože žalobce nemá subjektivní veřejné právo na udělení výjimky a jeho žádosti žalovaný nemusí vyhovět. Nastane-li v důsledku nevyhovění žádosti o povolení výjimky taková situace, která povede k ukončení studia v důsledku nesplnění požadavků vyplývajících ze studijního programu podle studijního a zkušebního řádu, pak teprve rozhodnutí o ukončení studia bude rozhodnutím ve smyslu ust. § 65 s.ř.s. a jako takové bude přezkoumatelné ve správním soudnictví. V těchto svých závěrech krajský soud vycházel analogicky z usnesení Ústavního soudu ze dne 29.10.2009 sp.zn. I.ÚS 1910/09, němž se sice Ústavní soud nevyjadřoval k problematice udělování výjimek ze studijního a zkušebního řádu, ale k rozhodnutí zkušební komise, přičemž dospěl k závěru, že „...stěžovatel totiž nemá subjektivní veřejné právo na udělení zkoušky, kterému by zmíněná zkušební komise musela vyhovět. Závěr, zda stěžovatel u zkoušky uspěl či nikoliv, je na uvážení této komise není v kompetenci Ústavního soudu, aby jakémukoliv subjektu cokoliv nařizoval, tedy, aby rozhodoval o „plnění“, kterého by se mělo stěžovateli dostat. To plyne z maximy, která se stoprocentně vztahuje i na Ústavní soud, že státní moc lze uplatňovat jen v případech a mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví (srov. Článek 2 odst.3 ústavy ČR)“. Krajský soud má zato, že citovanou judikaturu lze analogicky vztáhnout na posuzovanou věc právě s ohledem na obdobný charakter právní problematiky, kdy stejně jako u složení resp. výsledku zkoušky, tak i u udělení výjimky ze studijního a zkušebního řádu, neexistuje subjektivní veřejné právo k vyhovění požadavku studenta.

Krajský soud proto v souladu s ust. § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. ve spojení s ust. § 70 písm. a) s.ř.s. návrh v této věci odmítl, čímž je toto řízení skončeno (§ 64 s.ř.s., § 114 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů).

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 3 věty první s.ř.s.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **j e** možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 18. února 2011

Za správnost vyhotovení:
Marcela Jánová

JUDr. Monika Javorová, v. r.
předsedkyně senátu